

Като ясна звезда искреше царският венец и се отразяваше в светло-алените зарната багреница, в кървичия талази на мантията...

Като разбунено море се издигна огромен вик:

- Да живее Петър! Да живее Асен! На многая лета!

Тримата ромейски владци които бяха дивидени поканени да осветят църквата, а после заставени да въздигнат иерей Василий в чин архиепископ, побледниха. Те разбраха какво ги чака, ако се върнат в епархиите си. Те не бяха осветили църква в чест на прославения гръцки светец Димитри Солунски. Те бяха сложили основите на новата българска държава. За това по-сетне видяха как плачещи плати с главата си.

Докараха двата царски коня. Петър За Петър беше оседлан бял хребец. Асен се метна на синия. Под внезапната тежест хребецът се възправи на задните си крака и се подхвърли няколко пъти във въздуха. С леко и уверено движение Асен го усмири, после вдигна високо десница. Това бе знак, че ще говори.

Огромна тишина притисна хълмове и скали.

- Съдено е било ... - гласът му се разнесе като буен вятър - щото българският народ да се освободи с помощта на Христовия мъченик Димитър, който напусна солунската митрополия и ромейския храм, за да подири убежище в Търново. Българи! Не е време да стоим със скръстени ръце. Нека по-скоро вдигнем оръжие и да прогоним притеснителите! Вздете твърди като елмаз, не вярвайте на клеветите им, не внимавайте на молбите им, не се прелъстявайте от златото им! Българи! Към старата столица на Симеона и Петра! Към Преслав! Свети Димитър на помощ!

И Асен размахна блестящ меч по посока на древната столица.

Тълпата се раздвижи сякаш разлюляна от буря. Каточе бяс обхвана младо и старо. Звънна скрито оръжие, еднаха древни бойни викове, отдавна стаени в сърцето. Явяваха Засвяткаха копия, мечове, сулицы и щитовете. Раз-

Тълпата се раздвижи сякаш разлюляна от буря. Каточе бяс обхвана младо и старо. Звънна скрито оръжие, еднаха древни бойни викове, отдавна стаени в сърцето. Явяваха Засвяткаха копия, мечове, сулицы и щитовете. Раз-